

B2

Mert szűkjáratuák ugyan a tagokban szétszórt érzékszervek,
mégis sok nyomorúságos hatol beléjük, mely tompítja a gondolkodást.
Éltükben kicsiny részét tapasztalják meg az életnek,
gyorsanhalók, füst módjára lévén összeállítva elszállnak,
5 arról győződvén meg csupán, amibe ki-ki belebotlott
mindenfelé űzetvén - mégis (valamennyien) az egészet óhajtják megelni.
Ily módon sem nem láthatóak ezek az embereknek, sem nem hallhatóak,
s eszükkel sem foghatók föl. Ám te, miután ide eltérél,
tudni fogsz - de nem többet, mint amennyire halandó elme felérhet.

B3,9-13

No rajta, szemléld valamennyi érzékszerveddel, miként érthető meg minden egyes dolog!
Nehogy valamilyen látványt birtokolván, [annak] nagyobb hitelt adj, mint annak, ami a hallás által van,
vagy a dübörgő hallásnak a nyelv világos érzeteinél.
S így a többi szervek egyikétől sem, amennyiben útja (*porosz*) az a gondolkodásnak,
meg ne vond a bizalmat: úgy ismerj meg minden dolgot, ahogyan az érthető.

B17

Kettősen szólok: mert majd eggyé növekszik, hogy egyetlen legyen a többől, majd meg ismét
széttenyészik, hogy egyből több legyen. Kettős a halandók keletkezése, kettős a távozásuk.
Az egyiket ugyanis mindenek egyesülése nemzi és pusztítja el,
5 amaz meg, midőn azok ismét széttenyésznek, felnövekedvén szétrepül.
És az állandóan váltakozók sohasem pihennek meg.
Egyszer a Szeretet révén mindenek eggyé egyesülnek,
majd meg ismét egyesékké válnak szét a Gyűlölet ellenségeskedése révén.
<Ily módon amennyiben ért hozzá, hogy többől eggyé növekedjék>
10 és ismét, midőn szétvált az egy, több megy teljesedésbe,
annyiban keletkeznek és életkoruk nem szilárd.
De amennyiben az állandóan változók sohasem pihennek meg,
annyiban örökké mozdulatlanok a körforgás során.
Nosza, fogadd a szómat: hisz a tanulás gyarapítja az elméd.
15 Mert ahogyan már előbb is mondtam, megvilágítván beszédem határát,
kettősen szólok: mert majd eggyé növekszik, hogy egyetlen legyen
a többől, majd meg ismét széttenyészik, hogy egyből több legyen.
Tűz és víz és föld és a levegő végtelen magassága,
a pusztító Gyűlölet elkülönülve tőlük, a mindenfelé egyensúlyos,
20 bennük meg Szeretet, széle-hossza egyenlő.
Ésszel nézd őt, ne szemeddél! Ne űlj megigézve!
Őt, akiről úgy ítélik, hogy a halandók tagjaiban is benneszületett
és vele a szeretet gondolatait gondolják és az egyetértés műveit teljesítik,
vidámságnak nevezik másik nevén és Aphroditénak.
25 Őt, az ezek között kavargót nem ismerte föl egyetlen
halandó férfi sem. Te azonban hallgasd a beszéd nem-csalárd útját!
Ezek ugyanis mind egyenlőek és egyívásúak,
de más tiszttségük van, mindegyiknek a jellegétől függő,
és fölváltva uralkodnak, ahogy körbejár az idő.
30 És hozzájuk nem keletkezik semmi, és el sem múlik.
Mert ha teljesen elpusztulnának, már nem is lennének.
Mi gyarapítaná ezt a mindenséget? És honnan jönne?
Hogyan mennének tönkre, miután nincs semmi, ami nélkülük volna?
Hanem ezek azok [amik keletkeznek], ahogy egymáson keresztülfutnak,
35 máskor más és más keletkezik és Örökkön Örökké hasonló.

B8

Mást mondok neked: nincs születése egynek sem az összes
halandók közül, sem rettenetes halálú vége,
hanem csupán keveredés és a keveredettek átalakulása
létezik. Ezekre alkalmazzák az emberek a születés nevet.

B21

Rajta, korábbi beszédemnek tekintsd tanúbizonyosságát!
Ha az előzőkben valamiben is bevégzetlen maradt [a beszéd] formája,
[tekintsd] a Napot, melyet fénylő látni és meleg mindenfelé,
a halhatatlanokat, melyeket meleg és ragyogó sugarak öntöznek,
5 a mindenben sötét és hűvös esőt;
ám a földből megalapozó és szilárd dolgok áramlanak.
A Haragban átalakulnak és külön léteznek,
a Szeretetlenben összegyűlnek és vágyódnak egymás iránt.
Mert minden ezekből van, ami volt, s ami van, s ami lesz még,
10 fák, férfiak, nők keletkeznek, vadállatok, madarak és vízzel élő halak,
és hosszúéletű, tiszteletre leginkább méltó istenek is.
Mert ezek azok [amik keletkeznek], ahogy egymáson keresztül
futván másféle dolgokká lesznek. Ennyire kicseréli őket a keveredés.

B134

Nem ékeskednek tagjai emberi fővel,
nem rezeg hátából két ág,
nincs lába, sem gyors térde, sem szőrös nemzőszerve,
hanem szent, kimondhatatlanul hatalmas értelem ő csupán,
5 mely gyors gondolataival az egész kozmoszra lezúdul.

Tisztulások

B 112

... Kedveseim, kik a nagy várost lakjátok a szőke
Akragasz árjainál, a hegyen, ti, a jó követői,
Üdv! Immár nem mint ember, de haláltalan isten,
díszszalagokkal övezve körül, viruló koszorúkkal
járok köztetek, és mindenki imád, ahogy illik.
Bárhova érkezem el, bármely szép városotokba,
tisztel a férfi s asszonyi nép, és jönnek utánam
tízezrek, tudakolva, a jó fele hol vezet ösvény,
s jóslatokat kérnek, mások meg hallani vágnak
mindenféle betegség ellen hatni tudó szót,
mert rég roskadozik súlyos fájdalmaitól mind. (Cziszter Kálmán – Steiger Kornél)